

מסכת גיטין

פרק ד משנה ה

מי שחציו עבד וחציו בן חורין, עובד את רבו יום אחד ואת
עצמו יום אחד, ודברי בית הלל. אמרו להם בית שמאי,
תקנותם את רבו, ואת עצמו לא תקנותם. לשא שפחה אי
אפשר, שפכר חציו בן חורין. בת חורין אי אפשר, שפכר
חציו עבד. יבטל, והלא לא נברא העולם אלא לפריה ולרבייה,
שנאמר (ישעיה מה) לא תהו בראיה, לשבת יצרה. אלא מפני
תקון העולם, כופין את רבו ועושה אותו בן חורין, וכותב
שטר על חצי דמיו. וחזרו בית הלל להורות כדברי בית
שמאי: